

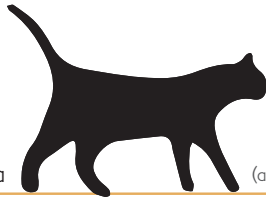
ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΤΡΙΒΙΖΑΣ

Ο ΠΑΝΤΟΥΦΛΩΜΕΝΟΣ ΓΑΤΟΣ

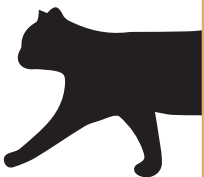
Εικόνες: Άγης Αghσιλάου

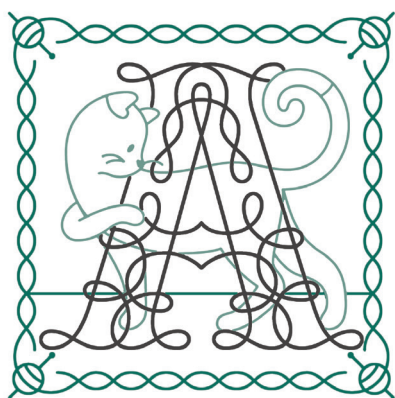

Η τελευταία μαύρη γάτα

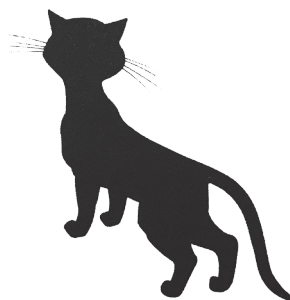

(από το ομώνυμο βιβλίο του Ευγένιου, εικονογράφηση: Stephen West)

υπό το βιβλίο το αφιερώνω στις γάτες και τους
γάτους των βιβλίων μου, δηλαδή στον *Ερμύκο*
Μis-Dis που φέρνει τα γράμματα τον
Αϊ-Βασίλη, τη *Σημάρα* τη *Ζουζόν*, τη *Πε-
νάτα* τη γάτα με τη ροζ ριγέ γραβάτα, τη *Φρα-
τζονιάδνη* που παρ' ολίγο να τη φάει ένας πονι-
κός, την *Φκρατοιέδα*, την *Εβενίνα* και, βέβαια,
την τελευταία μαύρη γάτα.

ια φορά κι έναν καιρό, ήταν ένας μυλωνάς που είχε τρεις γιους: τον Ροβέρτο, τον Ροδόλφο και τον Πιλαφίνο Πατατούφ. Προτού αφήσει την τελευταία του πνοή, κάλεσε τους γιους του και τους είπε:

– Δεν έχω μεγάλο βιος, παρά μόνο έναν ιπτάμενο ανεμόμυλο, ένα φτερωτό άλογο και έναν γάτο που τον λένε Γαλιμάρδο. Τον ιπτάμενο ανεμόμυλο τον αφήνω στον πρώτο μου γιο, τον Ροβέρτο, το φτερωτό άλογο το αφήνω στον δεύτερό μου γιο, τον Ροδόλφο, και τον Γαλιμάρδο τον γάτο τον αφήνω στον τρίτο μου γιο, τον Πιλαφίνο Πατατούφ.

ετά τον θάνατο του μυλωνά, ο Ροβέρτος, ο πρώτος γιος, επιβιβάστηκε στον ιπτάμενο ανεμόμυλο, απογειώθηκε και έφυγε.

Ο Ροδόλφος, ο δεύτερος γιος, καβάλησε το φτερωτό άλογο, το σπιρούνισε και χάθηκε ανάμεσα στα σύννεφα. Ο Πιλαφίνος Πατατούφ, ο τρίτος γιος, κοιτούσε τον γάτο κι αναρωτιόταν σε τι θα μπορούσε να του χρησιμεύσει.

— Δεν μου λες, ξέρεις μήπως να πετάς; ρώτησε.

— Ποιος; Εγώ; Καθόλου!

— Τότε αδικήθηκα πολύ πολύ! Τι θα γινώ! Τι θα γινώ! Είναι η μοίρα μου σκληρή!

— Αφέντη, μην ανησυχείς. Έχει ο καιρός γυρίσματα και εγώ είμαι ένας γάτος με πολλά πολλά χαρίσματα!

— Πόσα χαρίσματα, δηλαδή;

